

Experimentează!

Știu, prea puțini dintre noi avem șansa (sau curajul?!) de a face exact ceea ce vrem, cum vrem, când vrem ... Existența cotidiană pare (doar pare) că este decupată dintr-un scenariu scris de un scenarist zgârcit cu timpul și regizată de un regizor prea deprimat ca să poată exprima strălucirea. Prea mulți dintre noi ne jucăm submisiv roluri rutinate în care ne complacem an de an, lună de lună, zi de zi... Ieșirea din rolul, scenariul și regia cărora ne conformăm pasiv pare să ne înspăimânte mai mult decât pericolul de a ne fi ratat fericirea de a ne trăi cu adevărat propria viață ...

Știu, știu cât de tare îți este frică de schimbare.

Schimbarea înseamnă necunoscut iar necunoscutul nu este tocmai un punct de atracție, pentru mulți dintre noi, turiștii acestei existențe.

Dacă te afli printre cei mai puțin atrași de schimbare, îți propun să o experimentezi în doze homeopatice și pe durată scurtă, măcar pe durata unui weekend sau a unei vacanțe. Dăruiește-ți un cadou special: experimentează-te pe tine și viața dincolo de scenariul, rolul și regia arhicunoscute; dincolo de partituri învățate; dincolo de replicile bine redate; dincolo de tipare; dincolo de ceea ce ai învățat că ești.

(RE)CREEAZĂ- TE experimentând altcumva și altceva... de pildă, dacă ești o persoană matinală, alege să te alinți cu un somn până în miezul zilei; dacă dimpotrivă, trezitul de dimineată ți se pare o corvoadă, alege împăcat să te trezești într-o dimineată înainte ca soarele să apară – e o experiență specială să îți începi ziua în energia răsăritului... Dacă iubești hainele clasice și elegante și te definești prin ele, încearcă măcar câteva zile să vezi cum te simți în blugi rupți și într-un tricou șifonat (eventual într-o sală de teatru sau într-un restaurant luxos, sic!); dacă vacanțele tale seamănă toate – aceleași hoteluri de la 3 stele în sus, dă-ți dreptul de a experimenta o vacanță în cort ori într-o cabană în vârf de munte; dacă sejururile tale sunt enciclopedii de istorie, geografie și cultură, renunță măcar o dată la mândria de a fi cult și informat și colindă pur și simplu străzile unui oraș cel vizitezi prima oară, intră în florării, în mici magazine de artizanat sau de dulciuri, fără un scop anume, la un film oarecare într-o limbă ce poate nu o înțelegi, dar măcar savurezi un pop-com... Dacă gusturile tale muzicale sunt extrem de rafinate și îți repugnă manelele, iar muzică populară îți deranjează auzul, stai totuși într-o seara la o terasă cu astfel de muzică, mănâncă semințe, bea o bere și vezi ce ți se întâmplă ... Dă-ți dreptul să mergi desculț prin centrul orașului, dă-ți dreptul să mănânci o înghețată cu minim 5 cupe, deși ieri începusei un regim de slăbire. Pictează, chiar dacă tu ești as doar în informatică, dansează, chiar dacă toată lumea ți-a „lăudat” mereu „stângăcia”. Dacă ești fumător și obișnuiești să bei zilnic, ia o pauză de câteva zile în care să nu fumezi ori să nu bei alcool, măcar așa, să îți amintești cum este viața nealterată de toxine; ori, dacă ești un critic sever al micilor plăceri, lasă-te măcar câteva seri în mrejele plăcute ale unui pahar de vin sau ale unei țigări lângă o cafea fiebinte și-aromată ...

Dă-ți dreptul să încerci să fii, măcar așa, homeopatic și experimental, ceea ce nu îndrăznești sau nu alegi să fii mereu și în mod natural ...

Lasă-te pe Tine în fiecare loc ...

„Plec departe ca să uit de problemele de-acasă”, „încerc ceva nou ca să ies din rutină”, „schimb locul, schimb norocul”. Adesea, ne surprindem că facem diverse lucruri, activități, că luăm diverse decizii care au ca singur obiectiv să ne îndepărtăm un pic sau mai mult de teritoriul arhicunoscut al cotidianului care adesea devine apăsător și tern, lipsit de viață și de culoare. Plecăm în vacanțe exotice în căutare de „special”, de nou, de incitant, ne rezervăm locuri la evenimente inedite, începem cu entuziasm școli și cursuri noi, ba chiar facem rocade radicale în viața profesională ori în cea de cuplu.

Sperăm, la începutul fiecărui drum mai nou, să ne reînnoim, să devenim mai buni, mai vii, mai plini de pasiune și-armonie. Uneori se-ntâmplă așa. Dar cel mai des, oriunde am merge și orice am face nou, ne luăm cu noi pe noi. Cel care-i pesimist, va vedea mereu numai apusul chiar și-n Țara

Soarelui-Răsare, cel care e grăbit, nu-și va tihni nicio vacanță, cel care e zgârcit își va număra bănuții până și-n Peștera cu diamante a lui Aladin. Cine e singuratic, degeaba se-ntovărășește cu cineva pe drum, căci va privi-n pământ sau poate-n stele în loc să-și scalde chipul în ochii celui alt. Cine e dependent de alcool, să zicem, nu va vedea, oricâte i-ar ieși în cale, izvoarele cu-apă vie, CU apă tămăduitoare, ci el se va lasă purtat spre locuri cu băutură ademenitor-amețitoare.

Odată cu valiza, te iei mereu cu tine pretutindeni, te porți la fel pe diferite drumuri și-apoi te-ntorci cu tine acasă, mai bogat cu-n strat de bronz, cu câteva fotografii, cu un tom de ghiduri de călătorie și cu un braț prea-plin de suveniruri. Și îți încalți din nou papucii de sub pat...

Când vrei cu-adevărat să „uiți de tine”, „să lași în urmă grijile”, „să umbli pe poteci noi”, ia-ți cel mult valiza. Pe tine lasă-te acasă. Cu tot cu toane, tabieturi, zone de confort, obișnuințe, ticuri, frici, prejudecăți. Devino ... un vis al tău călătorind prin lume, fără de rang, fără de vârstă, fără chiar de nume. Devino tot ce nu-ndrăznești să fii în preajma mamei, a copiilor, a șefului, a doamnei profesoare. Devino un altfel de Tu – un Cineva ce știe că orice drum e o călătorie... de plăcere, cu termen limitat doar de-oboșeală pașilor ceau vizitat prea mult. Devino un turist în viața ta, adună suveniruri din orice colț de zi, oricât de temă, de banală ar fi. Devino ghid pe drumul către tine, devino călăuză celor ce s-au pierdut poate-n întunecime. Devino ... vasul tău de croazieră și harta pentru cel mai aventuros parcurs ... Devino exact acel Tu pe care vrei să îl găsești fugind ... de tine. Fă-ți, zilnic și oriunde te-ai afla, o viață colorată și plină de intensitate și surprize, așa cum ți-o imaginezi de fiecare dată când plănuiești să îți duci pașii pe-un drum nou. Nu-i niciun loc să te salveze de rutină, de derizoriu, de plictis ori de ruină .. „Omul sfințește locul” spune o vorbă din popor.

Căci Tu ești Calea, tot tu ești și harta, tu ești și Ghidul dar și Călătorul. Tu ești în toate, tu ești Tot...

... când tu te vei schimba în cel care îți este dat să fii cu-adevărat, de vei rămâne acasă sau vei pleca prin lume, prea puțin contează. Te vei lăsa pe Tine în fiecare loc. ..

Bucură-te!

Prea adesea uităm să ținem aproape de inimile noastre darul poate cel mai minunat pe care-l primim atunci când ne naștem – Darul Bucuriei.

Nu se știe cum și nu se știe când, cei mai mulți dintre noi ne rătăcim prin vreun colț de lume sau de suflet puțința de a ne bucura .

... pierdem, pare-se, odată cu inocenta copilăriei și inocența bucuriei. O rocadă pe care parcă nu o decidem noi se întâmplă și bucuria primei ninsori se transformă în regretul zilelor calde de vară, bucuria ploii fertile este acoperită de umbrelele prea largi și prea sobre.: bucuria pungii de pop-corn mâncat zgomotos într-o sală de cinematograf este interzisă de un „sssstttttt !” timorant al unui spectator prea atent la film și nu la viață, bucuria unor haine foarte viu colorate este estompată de gri-ul prea tern cerut de un job și mai tern, bucuria de a savura frișca savarinei cu degetul arătător este porționată meschin de lingurițe bine spălate și uneori lucrate-n argint și cu aur suflate...

Ne străbatem cărările vieții căutând bucuria la prea mulți kilometri distanță, vrem să o smulgem cu forța de unde nici măcar nu există, sperăm să o cumpărăm la prețuri mai mari sau mai mici sau încercăm asiduu să o descoperim în sofisticate alchimii ...

Uităm prea adesea că Bucuria este în clipa de acum și în locul de aici, oriunde îți îndrepti privirea, oriunde îți întinzi mâinile, oriunde îți trimiți visele ...

Bucură-te în fiecare zi !

Verbul „a iubi „ – timpul prezent, diateza activă

... conjugăm prea adesea verbul „a iubi „la diateza pseudorelaționării, încalcând, neștiutori, o regulă elementară a gramaticii relaționale:

SENTIMENTELE NU SUNT TOTUNA CU RELAȚIA.

Îl putem iubi cu toată ființa noastră pe celălalt, dar sentimentul minunat de iubire, fie el și reciproc, nu este și nu va fi nicicând un certificat de garanție pentru fericirea de durată și nici un atu în „jocul” relațional.

Iubirea pe care o nutrim pentru cineva nu ne salvează de derizoriu, de rutină, de frustrare, de dezamăgire ori de sincope de tot soiul ce pot perturba

Pag. 10 – 15